

РЕШЕНИЕ

№ 2390

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 01.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11361** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано заедно от всеки двама от управляващите А. А. К., Х. П. Х. и П. В., чрез юрисконсулт В. В., срещу Решение № Ж-905 от 25.10.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което са дадени на дружеството задължителни указания в седемдневен срок да изготви и предостави на П. П. Становище за условията и начина на присъединяване на „преместваем обект за съхранение на инвентар и обслужваща дейност със срок за поставяне 10г.“, находящ се в ПИ 39, СО „Припек“, [населено място], [населено място], като цената за присъединяване да бъде определена съгласно чл.33, ал.1 от Наредба №1.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби. Развити са подробни доводи по съществуто на правния спор. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на разноски. Жалбоподателят се представлява от юрк. К. К., който в писмено становище от 09.02.2024г. сочи, че поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Н. оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна и изразява искане да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Заинтересованата страна П. П. не взема становище.

Административен съд – София – град, III отделение, 79-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) е постъпила жалба от г-н П. П., с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу „Електроразпределение Север“ АД, като в същата жалбоподателят възразява срещу определената от електроразпределителното дружество цена за присъединяване на обект „преместваем обект за съхранение на инвентар и обслужваща дейност със срок за поставяне 10г.“, находящ се в ПИ 39, СО „Припек“, [населено място], [населено място].

Становище в КЕВР електроразпределителното дружество е предоставило на 08.09.2023г. В полученото становище се твърди, че г-н П. П. е подал Искане до „Електроразпределение Север“ АД за проучване на условията за присъединяване на обект „преместваем обект за съхранение на инвентар и обслужваща дейност със срок за поставяне 10г.“, находящ се в ПИ 39, СО „Припек“, [населено място], [населено място], с мощност 13 kW. Искането е разгледано от енергийното дружество, като П. П. е уведомен с писмо с изх.№ 6388002/27.01.2023г., че в районна на неговия обект няма съоръжения, собственост на „Електроразпределение Север“ АД, като същият е бил поканен да представи нотариално заверена декларация за съгласие на собственик не електрически съоръжения, към които може да бъде за присъединен обекта. На 14.03.2023г. П. П. е уведомил „Електроразпределение Север“ АД, че не може да представи искания документ и желае преразглеждане на случая.

От своя страна „Електроразпределение Север“ АД е издало Становище за присъединяване с изх.№ ПУПРОК-0767/11.04.2023г., в което са предписани условия за изграждане на мрежа ниско напрежение от съществуващия трафопост до имота на П. П.. Посочено е, че цената за присъединяване е определена на база оптималната схема на присъединяване и съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия и се определя по индивидуален проект и включва всички разходи, изчислени по разработения проект за присъединителните съоръжения.

За изясняване на ситуацията КЕВР е изисквала информация от [община] за статута на присъединявания обект. С писмо от 23.08.2023г. /л.48 от делото/ [община] е уведомила КЕВР, с решение № 830-4 /28,29.03.2001г. на Общински съвет В. е създадено Селищно образование „Припек“, землище на [населено място]. Съгласно ОУП на [населено място], имот с пл.№ попада в зона Жм2- жилищна устройствена зона с ниско застрояване както и в новата строителна граница на [населено място], [община].

По делото не са представени доказателства от страните.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Решението е прието в закрито заседание на КЕВР, проведено на 25.10.2023г., видно от протокол от същата дата. Решението е взето с два гласа „за“, от които един глас на

член на Комисията със стаж в енергетиката.

Решението е връчено на „Електроразпределение Север“ АД, което е упражнило в рамките на определения по закон срок, правото си на жалба.

Дружеството е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт, с който е за дружеството се създават задължения.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-905 от 25.10.2023г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1 и ал.5 от ЗЕ, както и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е обективизирано в предвидената в закона писмена форма с изложени в него фактически и правни основания. Оспореното решение съдържа подробни мотиви, обосноваващи заключението на административния орган. Посочени са правните и фактически основания за издаване на административния акт. Решението на КЕВР е постановено и при спазване на административнопроизводствените правила. То е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието на нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ.

С оглед на това, решаващият съдебен състав намира, че при постановяване на процесния административен акт не са допуснати нарушения по смисъла на чл. 146, т. 1, т. 2 и т.3 от АПК.

Относно материалната законосъобразност и несъответствие с целта на закона, следва да се има предвид, че не са налице отменителни основания. Процесното решение на КЕВР е законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми. Решение № Ж-905 от 25.10.2023г. на КЕВР е постановено в рамките на предоставената от закона възможност за преценка. При постановяване на оспореното решение на Комисията няма превратно упражняване на власт, следователно не е налице несъответствие с целта на -закона, което е отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК.

Обектът „преместваем обект за съхранение на инвентар и обслужваща дейност със срок за поставяне 10г.“, находящ се в ПИ 39, СО „Припек“, [населено място], [населено място], попада в жилищна устройствена зона с ниско застрояване както и в новата строителна граница на [населено място], [община]. „Електроразпределение Север“ АД е издало Становище за присъединяване на горепосочения обект и в него е определена цена за присъединяване съгласно чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 (Цената за присъединяване на клиенти в територии извън регулация на населените места се определя на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект). Поради това, че обектът попада в жилищна устройствена зона и в строителна граница на [населено място]- при определяне на цената за присъединяване следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № 1. Съгласно цитираната разпоредба на чл. 33, ал. 1 цените за присъединяване на клиенти към електроразпределителните мрежи се образуват в зависимост от присъединяваната мощност в kW и се разделят на няколко основни

групи, като в случаят се иска присъединяване с мощност 13 kW, което сочи, че попада в група 2.

Съдът приема, че КЕВР правилно е тълкувала разпоредбите на чл. 33, ал. 1 и ал. 4 от Наредба № 1, като е отчел обстоятелството, че заявеният за присъединяване обект е с мощност 7-15 kW и попада в обхвата на чл. 33, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1. В конкретния случай се установява, че имотът е включен в строителните граници на населеното място, урегулиран е и попада в урбанизирана територия съгласно чл. 7 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Твърдението на жалбоподателя, че имотът се намира извън населеното място и като такъв за него е приложим режимът на чл. 33, ал. 4 от Наредбата, съдът приема за недоказано, като представените доказателства не подкрепят това твърдение. С оглед на горното правилно КЕВР е приела, че цената за присъединяване на процесния обект не е правилно определена и на електроразпределителното дружество са дадени задължителни указания на основание чл. 22, ал.1, т.5 от ЗЕ, вр. с чл.147, ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

От представените по административното производство документи, електроразпределителното дружество не е определило правилно цената за присъединяване на въпросния обект.

Неоснователни са и възраженията на жалбоподателя свързани с дадения от КЕВР срок, тъй като в случая е указано да се издаде Становище за присъединяване на обекта, като се приложи цена за присъединяване съобразно разпоредбата на чл. 33, ал. 1, т. 2 от Наредбата.

С оглед изложеното, оспореното решение се явява законосъобразно на всички основания по чл. 146 АПК и жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание на чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателя следва да заплати на ответника КЕВР юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, в размер на 100 лева съобразно чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК Административен съд София –град, III отделение, 79-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата жалба на „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж-905 от 25.10.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което са дадени на дружеството задължителни указания в седемдневен срок да изготви и предостави на П. П. Становище за условията и начина на присъединяване на „преместваем обект за съхранение на инвентар и обслужваща дейност със срок за поставяне 10г.“, находящ се в ПИ 39, СО „Припек“, [населено място], [населено място], като цената за присъединяване да бъде определена съгласно чл.33, ал.1 от Наредба №1.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: